

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในกระแสโลกาภิวัตน์ความอ่อนตัวในเรื่องเศรษฐกิจโลก การแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งปัญหาขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ตลอดจนความขัดแย้งด้านวัฒนธรรมเป็นผลให้หลายประเทศมีการปรับปรุงระบบการศึกษา เพื่อมุ่งหวังว่าระบบการศึกษาจะช่วยพัฒนาประเทศได้ จึงทำให้แต่ละประเทศมีการตื่นตัวและหันมาปฏิรูปการศึกษาอย่างจริงจัง โดยเฉพาะประเทศไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาและได้มีการออกกฎหมายด้านการศึกษาที่เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับพุทธศักราช 2542” ขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549 : 40)

การพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะของคนไทยให้มีความสามารถมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่เป็นการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน สังคมและของชาติในที่สุด การเน้นคนเป็นศูนย์กลางในทุกเรื่องตามแผนฉบับที่ 8 และแผนฉบับที่ 5 รัฐบาลมีนโยบายมุ่งขยายงานด้านอุดมศึกษาไปยังจังหวัดที่เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ของการพัฒนาเป็นการรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตตลอดจนการแก้ไขปัญหาสังคมและเพิ่มศักยภาพการพัฒนาคุณภาพมนุษย์ในท้องถิ่นและประเทศ ซึ่งภาครัฐจะต้องพัฒนานโยบายและวางแผนให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศรวมทั้งการปรับปรุงระบบบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการพัฒนานับเป็นภารกิจประการแรกที่ต้องพัฒนาหากไม่มีการพัฒนาศักยภาพของคนก็ไม่สามารถพัฒนาอะไรได้มาก ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาทางด้านวัตถุ เศรษฐกิจ การเมือง สังคมหรือวัฒนธรรม ได้เน้นเรื่องการพัฒนาคน โดยเชื่อว่าถ้าคนได้รับการพัฒนาแล้วจะเป็นปัจจัยชี้ความสำเร็จของการพัฒนาประเทศในทุกด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549 : 5)

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลและสังคม การถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทาง การเรียนรู้ของบุคคลและสังคม การถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549 : 7) ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญของสังคมไทยในการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง การปกครองและสังคมระบบการศึกษาต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับระบบอื่นๆ ซึ่งการจัดการการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมใน

การดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549 : 10)

ดังนั้นระบบการศึกษาที่ดีมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพย่อมจะเอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของคนที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข การศึกษาจึงถือว่ามีความสำคัญสูงสุดในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมือง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549 : 5)

การจัดการอาชีวศึกษาต้องจัดสรร โอกาสให้ประชาชนในวัยเรียนและประชาชนทั่วไปที่มีความสนใจ มีความถนัด มีความสามารถ ได้รับการศึกษาด้านวิชาชีพอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพและเป็นการจัดการศึกษาให้คนผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสายอาชีพสามารถศึกษาตามความสนใจ และศึกษาต่อระดับสูงได้เต็มศักยภาพ และรวมทั้งต้องให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษแก่บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ดำเนินการในการผลิตและพัฒนากำลังคน เพื่อสนองตอบความต้องการกำลังคนในการพัฒนาประเทศ โดยในพ.ศ. 2551 ได้สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับการอาชีวศึกษา เพื่อสร้างความนิยมในการเรียนวิชาชีพให้กับสังคม มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มปริมาณผู้เรียน ในขณะเดียวกันได้ใช้กิจกรรมการบริการสังคมในโครงการและวาระพิเศษต่างๆ เพื่อให้สังคมได้รับรู้ถึงศักยภาพของผู้เรียนอาชีวศึกษา และเป็นการสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนทั้งในด้านการฝึกงานวิชาชีพและปลูกฝังสำนึกการบริการสังคม นอกจากนี้ได้เน้นเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วนให้เข้าร่วมรับผิดชอบและมีบทบาทในการจัดการอาชีวศึกษาร่วมกันมากขึ้น ผลการดำเนินการดังกล่าวในพ.ศ. 2551 ช่วยทำให้การอาชีวศึกษาเป็นที่รู้จักกับสังคมมากขึ้น และกลุ่มเป้าหมายต่างต้องการเข้าสู่ระบบอาชีวศึกษา ดังนั้นในพ.ศ. 2552 นี้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงต้องการที่จะพัฒนาด้านคุณภาพให้เพิ่มขึ้นควบคู่ไปกับปริมาณผู้เรียน และขยายบทบาทการจัดการอาชีวศึกษาสำหรับผู้เรียนที่เป็นผู้มีงานทำแล้ว ผู้ที่ต้องการพัฒนาศักยภาพ และผู้ที่กำลังหางานทำให้มากขึ้น และให้ความสำคัญกับการค้นหา พัฒนา เผยแพร่ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อสร้าง และพัฒนาอาชีพให้เกิดประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

การพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ จะเน้นการผลิตกำลังคนให้มีคุณภาพมาตรฐาน มีเส้นทางอาชีพที่ชัดเจน เพื่อสนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนให้มีการรับรองสมรรถนะของบุคคลในการประกอบอาชีพ เสริมสร้างทักษะการเป็นผู้ประกอบการ และสร้างค่านิยมที่ดีต่อการอาชีวศึกษา โดยมีเป้าประสงค์ให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา

และการฝึกอบรมวิชาชีพมีคุณภาพ มาตรฐาน มีงานทำและดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม โดยมีกลยุทธ์หลักคือ

1. พัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษา
 2. เร่งรัดพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะผู้เรียน
 3. สร้างมาตรฐานและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล
 4. ส่งเสริมการประกันคุณภาพสถานศึกษา
 5. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ
 6. พัฒนาสถานศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษาให้ได้มาตรฐาน มีความเป็นเลิศทางวิชาชีพ
 7. สร้างเสริมประสบการณ์วิชาชีพ ปฏิบัติอาสา ด้วยการบริการสังคม
 8. ส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อ นวัตกรรม มาใช้ในการเรียนการสอน
- เสริมสร้างทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

9. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อการอาชีวศึกษา

นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ

1. เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้
2. มุ่งมั่นที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาของประชาชนให้กว้างขวางทั่วถึง โดยคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานการศึกษาทุกระดับ
3. เสริมสร้างความตระหนักในคุณค่าของ "ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง" มีความสมานฉันท์ สันติวิธี วิถีชีวิต ประชาธิปไตย พัฒนาค้นโดยใช้คุณธรรม เน้นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงความร่วมมือ ของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนาและสถานศึกษา
4. การจัดการศึกษาจะเน้นการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาและท้องถิ่นรวมทั้งการมีส่วนร่วมของ ประชาชนและภาคเอกชน เพื่อให้การศึกษาสร้างคน และสร้างความรู้สู่สังคม คุณธรรม คุณภาพ สมรรถภาพ และประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษาในปัจจุบันต้องมีการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงเนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลกระทบให้เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และการศึกษามีการแข่งขันกันอย่างสูง โดยเฉพาะสาขาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน การทรวงศึกษาธิการมีนโยบายและแนวทางการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล ด้านการศึกษาวิชาชีพที่ขาดแคลน โดยเร่งขยายการอาชีวศึกษาในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน กรมอาชีวศึกษามีหน้าที่และหลักภารกิจในการจัดการศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังคนในให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานรวมทั้งการประกอบอาชีพอิสระ โดยการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แบ่งออกเป็น 5 ประเภทวิชา คือ ประเภทช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม คหกรรมและศิลปหัตถกรรม (กรมอาชีวศึกษา. 2543 : 14-15) ซึ่งในสาขาวิชาต่าง ๆ มีจำนวนนักศึกษากระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ อีกทั้งยังมีศักยภาพที่จะพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถให้สูงขึ้นโดยการจัดการศึกษามายังระดับปริญญาตรี

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง โดยมาเปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ซึ่งผลของการวิจัยนอกจากจะทำให้ทราบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการเข้าศึกษาของนักศึกษาแตกต่างกันแล้ว ยังทำให้ทราบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าศึกษาด้วย ซึ่งผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนเพื่อพัฒนาวิทยาลัยฯ ให้ตรงตามความต้องการและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมในการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องของนักศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องของนักศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องของนักศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
4. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องของนักศึกษาอาชีวศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
5. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องของนักศึกษาอาชีวศึกษา จำแนกตามปัจจัยแวดล้อมในการตัดสินใจ
6. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องของนักศึกษาอาชีวศึกษา จำแนกตามการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง
7. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยแวดล้อมในการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องของนักศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องของนักศึกษาอาชีวศึกษาแตกต่างกัน
2. ปัจจัยแวดล้อมในการตัดสินใจแตกต่างกันมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องของนักศึกษาอาชีวศึกษาแตกต่างกัน
3. การตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องแตกต่างกันมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องของนักศึกษาอาชีวศึกษาแตกต่างกัน
4. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับปัจจัยแวดล้อมในการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องของนักศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของรัฐ และเอกชน ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังรายละเอียดต่อไปนี้
 - 1.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา
 - 1.2 โรงเรียนบริหารธุรกิจอยุธยา
 - 1.3 โรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ
 - 1.4 โรงเรียนเทคนิคพาณิชย์การอยุธยา
2. ขอบเขตในด้านพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถานศึกษาในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ
 - 3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล
 - 3.1.1.1 เพศ
 - 3.1.1.2 อายุ
 - 3.1.1.3 สถานศึกษาเดิม
 - 3.1.1.4 คะแนนเฉลี่ย
 - 3.1.1.5 ค่าเล่าเรียนปัจจุบัน
 - 3.1.1.6 อาชีพของผู้ปกครอง
 - 3.1.1.7 รายได้ของผู้ปกครอง/เดือน
 - 3.1.1.8 จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษา

3.1.2 ปัจจัยแวดล้อมในการตัดสินใจ

- 3.1.2.1 การชักจูงจากบุคคล
- 3.1.2.2 กระแสนิยมของสังคม
- 3.1.2.3 สาขาวิชา

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 การตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง

- 3.2.1.1 ประเภทสถาบัน
- 3.2.1.2 สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ
- 3.2.1.3 ชื่อเสียงของสถาบัน
- 3.2.1.4 ความคาดหวังในการศึกษา
- 3.2.1.5 อาคารสถานที่
- 3.2.1.6 การคมนาคม
- 3.2.1.7 ความประหยัด
- 3.2.1.8 การมีงานทำ

3.2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง

- 3.2.2.1 ด้านหลักสูตร
- 3.2.2.2 ด้านค่าใช้จ่าย
- 3.2.2.3 ด้านสถานที่และอุปกรณ์
- 3.2.2.4 ด้านการประชาสัมพันธ์

4. ขอบเขตด้านเวลาได้แก่ ระยะเวลาที่ทำการศึกษาวิจัย อยู่ระหว่างเดือน สิงหาคม ถึง เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 รวมเวลา 4 เดือน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง เพื่อนำข้อมูลมาวางแผนและดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่จะเข้าศึกษาต่อ

2. ทำให้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบในด้านต่าง ๆ ได้อย่างสอดคล้องกลุ่มเป้าหมายในแต่ละคุณลักษณะทั้งชื่อเสียงวิทยาลัย แหล่งที่ตั้ง การคมนาคม ความประหยัด และการมีงานทำ

3. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง เพื่อนำไปเป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาปรับปรุง ต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษาอาชีวศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของรัฐและเอกชน ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สาขาวิชาที่สอน หมายถึง วิชาที่เปิดสอนตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ขึ้นมา ได้แก่ สาขาการบัญชี สาขาการขาย สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาเลขานุการ

อุปกรณ์การเรียน หมายถึง ความทันสมัยของเครื่องมือที่ใช้ประกอบการเรียน

สถานที่เรียน หมายถึง อาคารเรียนหรือห้องเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา

ความต้องการศึกษาต่อ หมายถึง ความรู้สึกที่กลุ่มตัวอย่างแสดงออกถึงสิ่งที่พึงประสงค์ จะเกิดขึ้นในสภาพปัจจุบันซึ่งในการศึกษาครั้งนี้เน้นศึกษาถึงความรู้สึกที่กลุ่มตัวอย่างคาดการณ์ไว้ ศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา

ปัจจัยที่เลือกเข้าศึกษา หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความต้องการเข้าศึกษา ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยทางด้าน สาขาวิชาที่ต้องการ ชื่อเสียงของสถาบัน แหล่งที่ตั้งและอาคารสถานที่ ของสถานศึกษา การคมนาคม ความประหยัด การมีงานทำ

การคมนาคม หมายถึง การเดินทางของนักศึกษาที่ใช้เดินทางมาเรียนที่วิทยาลัย

ความประหยัด หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการมาเรียนที่วิทยาลัยแห่งนี้ ได้แก่ ค่าเดินทาง ค่าเทอม อุปกรณ์การเรียน ค่าที่พัก

การมีงานทำ หมายถึง นักเรียนที่จบตามหลักสูตรแล้วสามารถประกอบอาชีพได้

อาคาร สถานที่ หมายถึง สถานที่นักเรียนใช้ในการเรียนและปฏิบัติงาน ได้แก่ ห้องเรียน ความพร้อมของอาคาร สถานที่ ความสะอาด บรรยากาศขณะเรียน